

Ihmeiden Oppikurssia selkosuomeksi I

Kirjan syntyä ja sanomaa selventäviä artikkeleita ja esitelmää

PIRKKO PELKONEN

Ihmeiden Oppikurssia selkosuomeksi I

Kirjan syntyä ja sanomaa selventäviä artikkeleita ja esitelmää

Pirkko Pelkonen

Ihmeiden Oppikurssia selkosuomeksi I

Kirjan syntyä ja sanomaa selventäviä artikkeleita ja esitelmää

Pelquin Kustannus

Copyright Pelquin Kustannus 2015

Kustantaja: Pelquin Kustannus

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

Yhteydet: pirkko.pelkonen@hotmail.com Puh. + 358 50 585 9837

Kirjamyynti: pelquin-iok.pikakirjakauppa.fi

Taitto ja kansi Mervi Ruotsalainen

Kannen kuva Pirkko Pelkonen, takakannen kuva Marjo-Kaisu Niinikoski

2. painos 2015

ISBN 978-952-67685-3-3

Sisällys

Lukijalle	7
-----------------	---

IHMEIDEN OPPIKURSSIN TAUSTAA

Miten Ihmeiden Oppikurssi syntyi	11
Helen Schucman - Ihmeiden Oppikurssin vastahakoinen kanavoija	
Miten Ihmeiden Oppikurssi suomennettiin.....	53
”Seitsemän vuotta Kurssin tähden”	
Ihmeiden Oppikurssin suuri opettaja	65
Kenneth Wapnick	
Opintopiirissä Amerikassa.....	81
Bob Rossin kanssa Ihmeiden Oppikurssin polulla	
Ihmeiden Oppikurssi Universumi on Unta -sarjakuvakirjana	87

IHMEIDEN OPPIKURSSIN AIHEALUEITA SELKOSUOMEKSI

Tiivistelmä Ihmeiden Oppikurssin synnystä ja periaatteista.	99
Sisäisestä äänestä. Kuka meille puhuu?.....	108
Miten ego ja maailma syntyivät?	119
Tikapuut taivaaseen. Miten jouduimme tähän maailmaan ja miten pääsemme sieltä pois?.....	133

Ajan Matto eli teimmekö itse elämämme käsikirjoitukset ja voimmeko muuttaa niitä tässä ajassa	146
Kanavoinnista ja IOK:n eri käsikirjoitusversioista	166
Vain kaksi tunnetta: rakkaus ja pelko	181
Ihmeiden Oppikurssi ja ihmissuhteet.....	192
Sairaus, parantuminen ja Ihmeiden Oppikurssi	202
Lisää sairaudesta ja parantamisesta	215
Miten jokaisesta tulee Jumalan Opettaja.....	225
Psykoterapia, rukoileminen ja parantuminen Ihmeiden Oppikurssin mukaan.....	239
Muita Ihmeiden Oppikurssiin liittyviä kirjoja	251

Avain IOK-kirjan viittausten lyhenteisiin

T= Kurssikirjan tekstiosa

OT= Oppilaan Työkirja eli harjoituskirja

OK= Opettajan Käsikirja

KS= Käsitteiden Selvennykset

Esim. T18.VII.1 = Kurssikirjan Tekstiosan luku 18 ja siitä alaotsikko 18, josta 1.kappale.

Huom! Sivunumerointi-viittaus tarkoittaa aina kunkin erillisen osan sivuja!

Lukijalle

Siitä saakka kun Ihmeiden Oppikurssi (IOK) ilmestyi suomeksi vuonna 2003, sen lukijat ovat valittaneet että Kurssin tekstiä on joskus vaikea ymmärtää. Jotkut ovat panneet sen käännöksen syyksi. Mutta kääntäjänä voin vakuuttaa, että teksti tuntuu olevan yhtä vaikeasti avautuvaa myös englantia äidinkielenään puhuvalle. Miksi muuten eräs amerikkalainen Kurssin opiskelija olisi katsonut aiheelliseksi kääntää Kurssin uudelleen englanniksi, antaen kirjalle nimen ”Ihmeiden Oppikurssi yksinkertaisella englannin kielellä”!

Yhtä vähän kuin IOK:n alkuperäinen kirjaaja Helen Schucman halusi nimeään kirjailijan paikalle, yhtä vähän minä halusin kääntäjänä muuttaa yhtään sanaa ”helpommaksi” siitä, miten Jeesus oli sen Helenille sanellut. Kuitenkin opintopiireissä on ilmennyt selvää tarvetta sille, että Kurssin sanomaa saataisiin ”selkosuomeksi”. On aivan inhimillistä, että Kurssin lukijat sekoittavat keskenään kielen (muoto) ja sanoman (sisältö). Kieli ja sanat eivät olekaan se asia, jota on vaikea ymmärtää, mutta Ihmeiden Oppikurssin sanoma on! Se on radikaali henkinen ajattelumalli, jossa lähes kaikki asiat ovat juuri päinvastoin kuin miten me olemme ne oppineet elämämme eri auktoriteeteilta.

Olen itse opiskellut Ihmeiden Oppikurssia vuodesta 1993 ja pitänyt siitä esitelmiä ympäri Suomea. Olen myös kirjoittanut siitä erilaisiin henkisiä asioita käsitteleviin lehtiin ja pitänyt parissa lehdessä IOK-palstaa useiden vuosien ajan. Kaikissa olen yrittänyt avata Kurssin sanomaa yksinkertaisella suomen kielellä soveltaen sitä jokapäiväiseen elämään. Tähän kirjaan mukaan otetuissa esitelmissäni olen yhdistellyt ja käsitellyt Kurssia aihealueittain. Pakostakin niissä on jonkin verran toistoa, sillä kaikki aiheet kietoutuvat toisiinsa ja kaikissa palataan aina Ihmeiden Oppikurssin perimmäiseen sanomaan.

Toivonkin, että olen onnistunut ainakin jossakin määrin selventämään Kurssia niille opiskelijoille, jotka ovat sen sanomaan viehättyneet. Kirja on myös katsaus Ihmeiden Oppikurssin taustaan, siihen, miten Ihmeiden Oppikurssi syntyi, miten Helen Schucman otti sen vastaan saneluna Jeesukselta, sekä kirjan omakohtaisesta suomennosprosessistani. Mukana on myös artikkelit Kurssin suuresta opettajasta ja Ihmeiden Oppikurssin Akatemian perustajasta Kenneth Wapnickista ja ystävästäni Bob Rossista, joka oli varsinaisesti se, joka opintoryhmässään herätti minussa kipinän oppia ymmärtämään Kurssia.

Hämeenlinnassa helmikuussa 2015
Pirkko Pelkonen

IHMEIDEN OPPIKURSSIN TAUSTAA

Miten Ihmeiden Oppikurssi syntyi

Helen Schucman - Ihmeiden Oppikurssin vastahakoinen kanavoija. Kenneth Wapnickin kirjoittaman Helen Schucmanin elämäkerran (Absence from Felicity) mukaan.

On olemassa monia kirjoja, joita sanotaan kanavoiduiksi. Useimmiten tekstin alkulähteeksi väitetään kyseisen kanavoijan henkiopasta, toisinaan Neitsyt Mariaa, joskus erilaisia arkkienkeleitä. Tuskin kukaan on aikaisemmin väittänyt saaneensa tekstiä suoraan Jeesukselta. Mutta Ihmeiden Oppikurssin (A Course in Miracles) kanavoija Helen Schucman tiesi, että teksti tuli hänelle Jeesukselta. Siksi hänen kanavoimassaan kirjassa ei esiinny mitään kirjailijan nimeä. Helen ei halunnut eikä voinut ottaa siitä kunniaa itselleen. Itse asiassa hän halusi pitää koko kirjan salassa.

Elämässä ei ole sattumia. Sen olen tullut oman elämäni varrella kokemaan monien kertaan. Sattumaa ei siis ollut, että vuonna 1966 matkustin USA:han stipendiaatiksi ja asetuin asumaan Manhattanille hyvin lähelle sitä taloa, jossa Helen Schucman hieman aikaisemmin oli kuullut sanat: ”Tämä on Ihmeiden Oppikurssi. Ota vastaan sanelua.” Siellä Central Parkin länsilaidan kaduilla Helen on varmaankin kävellyt vastaani, vaikka en tietenkään häntä tunnistanut. Sattumaa ei myöskään ollut se, kun kolmekymmentä vuotta myöhemmin näin ystävättäreni pöydällä sinikantisen kirjan, otin sen käteeni ja kuulin oman ääneni sanovan: ”Oi, tämän kääntämiseen menee kyllä monta vuotta.” Kirja oli A Course in Miracles.

Ihmeiden Oppikurssin kanavoija Helen Schucman oli hyvin pienikokoinen nainen, joka särmikkään persoonallisuutensa, suorasanaisuutensa ja terävän älynsä vuoksi ei kuitenkaan jäänyt ympäristöltään huomaamattomaksi. Hänen ystävänsä kuvailivat häntä hyvin ristiriitaisin sanoin. Yhtäältä hän oli hyvin päättämätön, vitkutteli vuosikausia ennen kuin edes päätti mitä hänestä isona tulee. Lopulta hän monenlaisten välivaiheitten jälkeen alkoi opiskella psykologiaa ja väitteli kliinisen psykologian tohtoriksi New Yorkin Universityssä. Toi-

saalta Helen oli hyvin lujatahtoinen ja hallitseva. Hän rakasti ja vihasi kiihkeästi, usein samaa henkilöä. Sama viha/rakkaus -suhde hänellä oli Jeesukseen. Helen halusi, niin kuin niin monet meistä, hallita itse omaa elämäänsä, ja varautua ennalta niin hyvin kuin kykeni niihin menetyksiin ja hylätyksi tulemissiin, joiden tiesi itseään odottavan. Tämän vuoksi hän tiedostamattaan vihasi kaikkia, joista hän tunsu olevansa riippuvainen.

Varhaisvuodet: Helen etsii Jumalaa. Helenin elämää leimasi hänen kiihkeä Jumala-etsintänsä. Helenin molemmat vanhemmat olivat puoliksi juutalaisia. Isä ei ollut uskonnosta minkään vertaa kiinnostunut, kun taas äiti oli Helenin lailla etsijä, mikä johti siihen, että hän yhtenä vaihtoi uskontoa ja kirkkokuntaa. Helenin koti oli kohtuullisen varakas, joten Helenillä oli sekä kotiopettajatar että perheellä muutenkin erilaisia kotiapulaisia. Muutamilla näistä oli suuri vaikutus Helenin henkiseen elämään. Ensimmäinen kotiopettajatar oli uskonnoltaan roomalaiskatolinen ja hänen rukousnauhansa ja säännölliset messukäyntinsä tekivät suuren vaikutuksen pieneen Heleniin. Koska Helen ei itse ollut katolinen hän ei päässyt kotiopettajan mukana kirkkoon. Silloin Helen päätti, että kunhan hän tulee aikuiseksi, hänestäkin tulee katolinen.

Opettajattarensa kautta pikku Helen tutustui samanikäiseen katoliseen tyttöön, joka opetti hänelle, että ainoastaan katoliset pääsevät taivaaseen ja muut “palavat helvetin tullessa.” Tästä Helen tietysti pelästyi, ja päätteli, että ei olisi haitaksi, vaikka hän suojaksi helvettiä vastaan osaisi jonkin juutalaisen rukouksen, koskapa vanhemmat olivat puoliksi juutalaisia. Hän kääntyi isänsä puoleen tässä tärkeässä asiassa ja vaikka hämmästynyt isä selittikin hänelle, että hän ei itse usko Jumalaan, hän kuitenkin suostui opettamaan Helenille yksinkertaisen, lyhyen juutalaisen rukouksen. Rukous alkoi sanoin “Herra, Israelin Jumala...” Näin Helen tunsu saaneensa itselleen käyttökelpoisen aseensa helvetin lieskoja vastaan. Hänen uskonsa Israelin Jumalaan kuoli kuitenkin silloin, kun hänet viisivuotiaana kiidätettiin sairaalaan tarpeettomaan umpisuolenleikkaukseen hänen huutaessaan avukseen Herraa, Israelin Jumalaa. Leikkaukseen Helen oli itse syypää, sillä hän oli keksinyt mahanpurut oivaksi lääkkeeksi äitinsä ilta-menoihin. Aina kun Helen valitti vatsakipua, äiti jäi hänen seurakseen kotiin. Lopulta tietenkin oli turvauduttava lääkäriin, joka ymmällään määritteli taudin krooniseksi umpisuolentulehdukseksi.

Seuraavan kerran Helen joutui vastatusten Jumalan olemassaolon tai olemattomuuden kanssa, kun hänen vanhempansa veivät hänet 12-vuotiaana Rans-

kaan Lourdesin parantavalle lähteelle. Helen liikuttui kovasti paikassa tapahtuneista ihmetöistä, joita kokonainen tarpeettomaksi muodostuneitten kainalosauvojen vuori oli todistamassa. Niinpä Helen tahtoi vielä antaa Jumalalle mahdollisuuden todistaa olemassaolonsa hänelle ja teki hänen kanssaan ”sopimuksen”. Helen seisoi illalla hotellin parvekkeella ja sanoi Jumalalle, että hän halusi uskoa Häneen ja Hänen ihmeisiinsä, ja uskoisikin sillä edellytyksellä, että hänelle itselleen tapahtuisi ihme. Seuraavassa Helenin toistaiseksi julkaisemattomasta omaelämäkerrasta ote kyseisestä tapahtumasta:

”Jumala kiltti”, sanoin, ”tiedän, että en ole katolinen, mutta jos kaikki tämä on totta, voisitko ystävällisesti lähettää minullekin pienen ihmeen, jotta voisin uskoa sinuun?”

Olin jo päättänyt mikä tämä ihme olisi, joten suljin silmäni ja lausuin kolme Ave Mariaa. Jos näkisin tähdenlennon sen jälkeen kun avasin silmäni, se olisi minun pyytämäni ihme. Sanoin Ave Mariani ja avasin sitten silmäni. Taivaalla ei näkynyt ainoastaan yhtä vaan monta tähdenlentoa, se oli kirjaimellisesti niitä täyynnä. Katselin sitä mykistyneenä ja kuiskasin sitten: ”Minun ihmeeni! Oi, Jumala lähetti minulle ihmeen!”

Helenin ilo ja usko Jumalaan olivat kuitenkin lyhytaikaisia. Hänen rationaalinen mielensä alkoi pian keksiä tapahtuneelle selityksiä. Opaskin oli kertonut, että tähän aikaan vuodesta tähdenlennot olivat hyvin yleisiä. Maapallo oli juuri kulkemassa suuren meteoripilven läpi. Ja jos Jumala olikin lähettänyt tähdenlennon ihmeeksi nimenomaan Helenille, miksei hän pitänyt huolta siitä, että Helen myös uskoi siihen? Toisaalta se saattoi kyllä ollakin Helenille tarkoitettu ihme. ”Entä jos Jumala oli sittenkin olemassa? Hän ei kenties ollenkaan pitäisi siitä tavasta, millä minä suhtauduin Hänen ihmeeseensä. Ehkä en osannut antaa sille tarpeeksi arvoa. Jos Jumala oli nähnyt vaivaa ihmeen lähettämiseksi nimenomaan minulle, Hän kenties ei ollenkaan pitäisi siitä, että minä en ollutkaan siitä varauksettoman innostunut. Ja jos Jumala oli olemassa, saattoi hyvinkin olla mahdollista, että oli olemassa myös helvetti niitä ihmisiä varten, jotka eivät tarpeeksi arvostaneet Häntä”, Helen järkeili.

Lourdesin kokemuksen jälkeen Heleniin vaikutti perheen värillinen kotiapulainen, joka oli uskonnoltaan baptisti. ”Georgia uskoi sellaiseen Jumalaan, joka oli ystävällinen eikä pelotellut ihmisiä helvetin tulella ja kadotuksella. Tämä Jumala ei vaatinut lapsiltaan liikoja eikä pettänyt heitä, vaan järjesti niin, että lopulta kaikki kääntyi parhain päin. Tämä tuntui minusta hienolta. Sillä en ollut

ollenkaan varma siitä, että omin neuvoin saisin kaiken järjestymään parhain päin.”, Helen kertoo ensimmäisestä kokemuksestaan Georgian baptistikirkossa: “Georgian kirkossa ihmiset lauloivat aivan erilaisia lauluja kuin mitä ennen olin kuullut. Ne olivat yksinkertaisia ja suloisia pikku säveliä. Ihmiset taputtivat käsiään ja löivät tahtia jaloillaan. Jotkut innostuivat niin, että nousivat seisomaan ja puhuivat kummallista mongerrusta, josta en saanut mitään selvää. Mutta minusta näytti, että he olivat hyvin onnellisia. Oli täysin selvää, että he olivat hyvissä väleissä Jumalan kanssa ja tottuneet puhuttelemaan häntä tuttavallisesti. Minä itse olin aina ollut hyvin muodollinen, kun puhuttelin Jumalaa.”

Tämän ensimmäisen kirkonmenon jälkeen Helen alkoi käydä säännöllisesti Georgian kirkossa. Asia huipentui siihen, että Helen pyysi isältään lupaa saada tulla kastetuksi baptistiksi, sillä “Jumala sanoo, että ainoastaan kastetut voivat pelastua.” Helenin isä antoi luvan kasteeseen ja Georgia vakuutti Helenille että se tulee olemaan tämän elämän ihanin kokemus. “Georgia sanoi, että kun sinut kastetaan, Pyhä Henki laskeutuu sinuun ja tekee ihmeitä sydämessäsi. Ja että sen jälkeen järjestetään suuret juhlat. Kaste tekee sinusta todellisen Jumalan lapsen. Raamattukin sanoo, että sinut pitää vedellä kastettaman. Georgia oikein näytti minulle sen kohdan Raamatusta ja niinhän siinä sanottiin.”

Mutta jälleen kerran Helen pettyi. Hän ei tuntenutkaan itseään millään tavalla erilaiseksi saatuaan kasteen. Juhlatkaan eivät olleet mitkään erityiset; Georgia vain vei hänet kahvilaan ja tarjosi jäätelöä.

Helen kävi Georgian kanssa kirkossa muutaman kerran tämän jälkeenkin, mutta lopetti sitten. Hän ei mielestään ollut saanut minkäänlaista todistusta Jumalan olemassaolosta. Hänellä ei yksinkertaisesti riittänyt uskoa. Georgia väitti vastaan ja sanoi, että tämä oli luultavasti paholaisen töitä ja ehdotti, että Helen kuitenkin jatkaisi rukoilemista. Jumala ei pettäisi häntä nyt, kun hänet oli kunolla kastettu.

Olen näinkin kauan kertonut Helenin lapsuudesta, koska samat luonteenpiirteet - etsiminen, löytäminen ja pettyminen, toivo ja epäusko jatkuivat koko hänen elämänsä ajan. Jopa Ihmeiden Oppikurssista Helen sanoi loppuun sakka, että vaikka hän tiesi sen olevan totta ja Jeesuksen sanelema, hän ei itse kuitenkaan voinut uskoa siihen!

Teini-iän maailmantuskaa. Helenin nuoruusvuodet eivät olleet hänen mielestään onnellisia. Teini-ikäisenä hän oli lihava, eivätkä pojat olleet hänestä kiinnostuneita. Tässä vaiheessa Helenin äiti oli innostunut Christian Sciencestä ja yritti saada Heleniä kiinnostumaan tämän aatesuunnan edustajista. Kerran hän vei Helenin “aivan ihmeellisen” naisen luo, jonka ansiosta äiti itse oli “vihdoin ymmärtänyt mistä henkisessä elämässä oli kysymys.” Tästä tapaamisesta Helen kirjoittaa: “En voinut olla ajattelematta, että tämän naisen argumentoinnin avulla saattoi todistaa oikeaksi lähes mitä tahansa. Olin jälleen saman vanhan uskonongelman edessä. Ensin on uskottava ja vasta sitten voi löytää uskon todisteita.”

Vähitellen Helen laihtui, omien sanojensa mukaan ilman Jumalan apua, mutta koko loppuelämänsä ajan hän kävi kamppailua liikakiloja vastaan. Lapsena Helen haaveili mitä mielikuvituksellisimmista ammateista. Hänestä tulisi suuri näyttelijätär, tai maailmankuulu laulajatar. Vielä collegevuosinaan Helen suunnitteli vakavissaan kirjailijan uraa. Suurin este tässä oli pelko, jota hän tunsii kirjoittamista kohtaan. Hän oli niin itsekriittinen, että hän vain vaivoin sai paperille koulun vaatimat kirjoitelmat. Kun hän myöhemmin elämässään suhtautui Ihmeiden Oppikurssin kanavointiin hyvin ristiriitaisin tuntein, Jeesus selosti syytä siihen hänelle seuraavalla tavalla: “Aikaisemmat kirjoitusongelmasi ovat seurausta hyvin vanhasta tapauksesta (ts. jossain entisessä elämässä), jossa käytit suuria kirjallisia kykyjäsi väärin. Silloin pidit kirjoituksesi salassa ja näytit niitä vain pienelle piirille, jolloin riistit monelta mahdollisuuden saada nauttia kirjoitustesi opetuksista.”

Helen etsii elämänuraansa. Ollessaan keltanokkana New Yorkin Yliopistossa, Helen tapasi samassa yliopistossa opiskelevan Louis Shucmanin ja meni myöhemmin tämän kanssa naimisiin. Louis valmistui samana keväänä ja antautui kirjakauppa-alalle, kun taas Helenillä oli vielä kaksi vuotta jäljellä opinnoistaan. Helenin vanhemmat järjestivät niin, että Georgia sai jäädä nuorelle parille kotiapulaiseksi, jotta Helen voisi keskittyä opintoihinsa.

Mieheensä Louisiin Helenillä oli samanlainen viha/rakkaus -suhde kuin kaikkiin muihinkin ihmisiin. Avioliittonsa alkuvuosina Helen oli hyvin huolissaan Louisin terveydentilasta. Suojellakseen Louisia sairauksilta, onnettomuuksilta ja pahalta, äkilliseltä kuolemalta Helen kääntyi jälleen katolisen kirkon puoleen. Hän kävi pakonomaisesti messussa joka päivä, rukoili jatkuvasti ja uskoi, että jotain paha tapahtuisi, jos hän ei sanoisi rukouksia täsmälleen siten kuin

ne oli kirjoitettu rukouskirjaan. Louis oli juutalainen eikä katsonut hyvällä silmällä Helenin juoksemista katolisessa kirkossa, mutta ei kuitenkaan rauhaa rakastavana miehenä sekaantunut asiaan.

Helen tuli yhä onnettomammaksi, sillä vaikka hän opiskeli yliopistossa, hän ei vielääkään tiennyt mitä hän oikein elämältä halusi. Hetken aikaa hän yritti auttaa miestänsä tämän kirjakaupassa, mutta siitäkään ei tullut mitään. Ja sitten Helen sairastui. Jatkuva ylensyöminen ja laihduttaminen, painon nousu ja lasku olivat vahingoittaneet hänen sappirakkoaan vakavasti. Helen lykkäsi väistämätöntä sappikivileikkausta kuukausikaupalla, mutta sietämättömät kivut pakottivat hänet lopulta sairaalaan. Lääkäri vakuutti hänelle, että sappikivet olivat ruutiinileikkaus ja että muutaman viikon kuluttua Helen olisi jälleen jalkeilla. Mutta Helen ei uskonut häntä ja kääntyi jälleen Jumalan puoleen. Olihan mahdollista, että Jumala oli sittenkin olemassa. Helen päättikin uskoa leikkauksensa Jumalan käsiin ja siinä tapauksessa, että leikkaus onnistuisi hyvin, hän saataisi jopa alkaa uskoakin Jumalaan! Eihän siinä ollut mitään menetettävääkään, Helen järkeili. Joten hän luki illalla Herran siunauksen, pani kaulaansa Neitsyt Mariaa esittävän medaljongin ja meni aamulla sairaalaan.

Leikkaus osoittautui kaikkea muuta kuin helpoksi ja Helen jäi hädin tuskin henkiin. Hän oli tajuttomana pitkän aikaa ja joutui jäämään sairaalaan hoidettavaksi peräti neljäksi kuukaudeksi. Eräs hoitajattarista oli harras katolinen ja koska hän oli nähnyt Neitsyt Marian kuvan Helenin medaljongissa hän oletti, että Helenin oli katolinen. Hoitajatar sanoi, että hän oli rukoillut joka päivä Helenin puolesta ja että oli todellinen Jumalan ihme, että Helen oli selvinnyt ja että Helenin pitäisi olla siitä Jumalalle kiitollinen. "Itse en nähnyt mitään syytä kiitollisuuteen. Olin päinvastoin hyvin vihainen ja pysyin vihaisena vuosikausia. Jos tämä oli Jumalan tapa järjestää asioita, hänellä oli sairas huumorintaju. Sanoin hoitajattarelle, että en tietenkään voinut estää häntä rukoilemasta puolestani, mutta että olisin kiitollinen jos hän ei enää pyytäisi Jumalalta toista ihmettä, ei ainakaan ennen kuin olin toipunut tästä edellisestä."

Helenin päästyä sairaalasta hän vaipui taas vanhaan masennukseensa ja valitti, että kukaan ei oikeastaan välittänyt hänestä, ei aviomies eikä uskollinen Georgiakaan. Jos Jumala oli olemassa, mitä hän vahvasti epäili, tämäkin vähät välitti. Kului vuosia ennen kuin Helen tajusi, että hän ehkä olikin katsellut asioita väärästä perspektiivistä. Ymmärrettyään tämän hän alkoi tarkastella systemaattisesti siihenastista elämäänsä ja nimenomaan tuskallista Jumalan etsin-

Ihmeiden Oppikurssista (IOK) on sanottu, että se on yksi 20.vuosisadan tärkeimmistä ja mullistavimmista henkisistä teoksista. Lähes jokainen maailman tunnetuimmista henkisten kirjojen kirjoittajista on sitä siteerannut kirjoissaan. Teos on levinnyt 20 eri kielelle käännettynä miljoonapainoksin ympäri maailman. Suomeksi Ihmeiden Oppikurssi ilmestyi 2003 ja on nyt kolmannessa painoksessaan.

Ihmeiden Oppikurssin suomentaja Pirkko Pelkonen on opiskellut Kurssia vuodesta 1993 sekä Yhdysvalloissa että Suomessa. Hän on pitänyt siitä lukuisia luentoja, kirjoittanut artikkeleita eri lehtiin ja pitänyt omaa IOK-palstaa useiden vuosien ajan parissa henkisiä asioita käsittelevässä lehdessä.

Tässä kirjassa on Pirkon lehtiartikkeleiden kautta valotettu Ihmeiden Oppikurssin synthyistoriaa ja taustahenkilöitä sekä Yhdysvalloissa että Suomessa. Lisänä on Pirkon pitämien esitelmien pohjalta keskitytty selkosuomeksi pohtimaan IOK:n eri aihealueita: kanavointia, maailman ja egon syntyä, elämän käsikirjoituksia, ihmissuhteita, anteeksiantoa, sairautta, rukousta, psykoterapiaa ja parantumista.

Kirja sopii oheiskirjaksi Ihmeiden Oppikurssin opiskelijoille ja opintoryhmille ja on erinomainen johdanto IOK:ta vasta aloitteleville tai asiasta kiinnostuneille.

pelquin-iok.pikakirjakauppa.fi